

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri
Kontorchef Signe Skibstrup Blach
Slotsholmsgade 12
1216 København K

Sendt pr. mail separat til henholdsvis sisbl@fvm.dk og til fvm@fvm.dk

Den 6. juni 2024

Høring over udkast til erstatnings- og taksationsbekendtgørelse, ændringsbekendtgørelse til nedlukningsbekendtgørelsen, ændringsbekendtgørelse til bekendtgørelse om forenklet model og ændringsbekendtgørelse til værdisikringsbekendtgørelsen

Det Danske Minkerhverv har den 23. maj 2024 modtaget udkast til erstatnings- og taksationsbekendtgørelse, ændringsbekendtgørelse til nedlukningsbekendtgørelsen, ændringsbekendtgørelse til bekendtgørelse om forenklet model og ændringsbekendtgørelse til værdisikringsbekendtgørelsen med henblik på bemærkninger. Der redegøres i det følgende herfor.

Idet Det Danske Minkerhverv repræsenterer virksomheder i minkbranchens følgeerhverv, har Det Danske Minkerhverv alene haft fokus på de ændringer, der har særlig betydning for følgeerhvervet, og Det Danske Minkerhverv henviser i øvrigt til det høringssvar, der er indsendt af København Fur.

Udarbejdelse af anlægskartotek

Det fremgår af den foreslåede § 18 a til udkast til bekendtgørelse om ændring af bekendtgørelse om fuldstændig erstatning og kompensation til minkvirksomheder og fuldstændig kompensation til følgeerhverv til minkvirksomheder som følge af det midlertidige forbud mod hold af mink (nedlukningsbekendtgørelsen), at følgeerhverv skal udarbejde og indsende et anlægskartotek og et oversigtskort over aktivernes geografiske lokation til erstatnings- og taksationskommissionen.

Anlægskartoteket skal indeholde samtlige følgeerhvervets aktiver, som staten erhverver ret til, og skal grupperes i følgende kategorier:

- Fast ejendom
- Køretøjer
- Øvrigt driftsmateriel og driftsinventar
- Øvrige mindre aktiver relateret til den minkrelaterede drift
- Immaterielle aktiver

Derudover angives en række minimumsoplysninger, som anlægskartoteket skal indeholde. Herudover skal følgeerhverv indsende ejendomsdatarapport, afregninger fra forsyningsleverandører og oversigt over IP-rettigeheder.

Unødvendigt bureaukratisk og ressourcekrævende

Det Danske Minkerhverv har forståelse for, at følgeerhverv skal kunne redegøre for de aktiver, der skal overdrages til staten, men det foreslåede system er unødvendigt bureaukratisk og ressourcekrævende.

Det Danske Minkerhverv foreslår i stedet, at følgeerhverv fremsender deres eksisterende anlægskartotek til Erstatnings- og taksationskommissionen, Minksekretariatet eller Finansiell Stabilitet. Hvis myndighederne har brug for yderligere oplysninger, som ikke fremgår af offentligt tilgængelige registre, foreslår Det Danske Minkerhverv, at myndighederne kontakter følgeerhvervet med henblik på at afholde et møde eventuelt hos det enkelt følgeerhverv, så myndighederne kan danne sig et indtryk af virksomheden og virksomhedens aktiviteter. Der har generelt været for lidt dialog mellem myndighederne og følgeerhvervet, som meget gerne vil bistå, hvis det fremskynder processen.

På mødet kan følgeerhvervet redegøre for aktivernes karakter og placering, og det skal nævnes, at der er stor forskel på virksomhederne i følgeerhvervet. Nogle virksomheder har et overskueligt varelager, mens andre måske har meterlange haller med boltreoler fyldt med plastkasser indeholdende med beslag og skruer. Det vil være spild af ressourcer, hvis alt skal tælles op og indarbejdes i et detaljeret anlægskartotek.

Omkostninger skal refunderes

Hvis det fastholdes, at alle følgeerhverv skal udarbejde et anlægskartotek, som angivet i den foreslåede § 18 a, anmoder Det Danske Minkerhverv om, at det fremgår af bekendtgørelsen, at følgeerhvervets udgifter forbundet med optælling og registrering, herunder udgifter til sagkyndig bistand, refunderes fuldt ud - og helst forud - af Fødevarerstyrelsen. Den sagkyndiges regning kan alternativt udstedes til Fødevarerstyrelsen.

Hvis følgeerhvervet ikke får betaling for deres omkostninger forbundet med processen, får de ikke fuldstændig erstatning, således som de er berettigede til.

Ingen opsættende virkning

Det Danske Minkerhverv bemærker, at det kan have katastrofale konsekvenser for følgeerhvervet, hvis Fødevarerstyrelsen er utilfreds med anlægskartoteket og indbringer Erstatnings- og taksationskommissionens afgørelse for Overerstatnings- og taksationskommissionen. Det fremgår nemlig af § 25 i udkastet til erstatnings- og taksationsbekendtgørelse, at en sådan klage har opsættende virkning:

"Klage over erstatnings- og taksationskommissionens afgørelse om fastsættelse af kompensationen efter § 8 b i lov om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink har opsættende virkning, hvis klagen angår manglende eller mangelfuldt anlægskartotek, jf. § 18 a i bekendtgørelse om fuldstændig erstatning og kompensation til minkvirksomheder og fuldstændig kompensation til følgeerhverv til minkvirksomheder som følge af det midlertidige forbud mod hold af mink."

De fleste af virksomhederne i minkbranchens følgeerhverv har store økonomiske udfordringer som følge af, at de har ventet næsten 4 år på at få udbetalt nedlukningserstatningen. Der er et stærkt behov for at fremskynde sagsbehandlingen mest muligt, og erstatningen skal som hidtil udbetales, når den er fastsat af Erstatnings- og taksationskommissionen.

Det Danske Minkerhverv finder det uacceptabelt, hvis en klage tillægges opsættende virkning og anmoder om, at § 25 udgår.

Overtagelsesdag

Det fremgår af den foreslåede § 20 b, at overtagelsesdagen er 6 uger efter afgørelsen er truffet, dvs. at aktiverne skal overtages af staten og aktiver, der ikke skal overtages, skal fjernes af følgeerhvervet.

Da der kan være særlige forhold, der gør sig gældende i den enkelte situation, anbefaler Det Danske Minkerhverv, at andet kan aftales, hvis dette er hensigtsmæssigt i den konkrete situation.

Genoptagelsesadgang

Den nuværende taksationsbekendtgørelse indeholder følgende bestemmelse i § 14, stk. 5:

”Minkvirksomheder og følgeerhvervsvirksomheder kan efter anmodning få genoptaget afgørelsen om erstatningens eller kompensationens udmåling inden for en periode på 5 år efter afgørelsen, såfremt overerstatnings- og taksationskommissionens afgørelse eller en endelig dom i en anden sag vil kunne have betydning for minkvirksomhedens eller følgeerhvervsvirksomhedens erstatning eller kompensation.”

Det må bero på en fejl, at bestemmelsen ikke er medtaget i det foreliggende udkast.

Såfremt der er spørgsmål til ovenstående, står Det Danske Minkerhverv til rådighed.

Med venlig hilsen

Casper Spanner
Direktør

Jens Jørgen Madsen
Formand

Hørings svar ang. udkast til erstatnings- og taksationsbekendtgørelse mv.

Kopenhagen Fur og Dansk Pelsdyravlerforening skal hermed på vegne af de danske minkavlere fremsætte bemærkninger til Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeris høring af 23. maj 2024 vedrørende udkast til ændringer af nedlukningsbekendtgørelsen, bekendtgørelse om forenklet model, bekendtgørelse om værdisikring samt bekendtgørelse om erstatnings- og taksationskommissionernes behandling af minkerhvervets erstatningssager.

Bekendtgørelse om værdisikring

Kopenhagen Fur har ingen bemærkning til de foreslåede ændringer i bekendtgørelsen.

Bekendtgørelse om forenklet model

I § 6, stk. 8 foreslås et dokumentationskrav, der reelt vender på hovedet. Den enkelte avler kan via fakturaer mv. fra det eksterne pelseri og med påtegning fra sin revisor dokumentere, hvor mange af skindene avleren ikke selv har pelset. Formodningsreglen i § 6, stk. 8, 2. punktum skal derfor ændres, så man ved manglende dokumentation for resten af dyrene lægger til grund, at disse er pelset af avleren selv. Hvis det måtte være nødvendigt, kan Fødevestyrelsen eventuelt verificere omfanget af "egen pelsning" via avlerens regninger fra DAKA mv.

I § 19 foreslås regler for udstrækningen af virksomhedernes bevarelse af rettigheder og forpligtelser ift. de erstattede anlægsaktiver. Der bør ikke være forskel på om, der er tale om bygninger jf. stk. 4 eller løsøre efter stk. 5. Ejendomsretten for begge aktivtyper overgår på samme tid, hvorfor eventuelle rettigheder og pligter naturligvis samtidig skal overgå til staten. Virksomheden skal således f.eks. ikke afholde omkostninger til rottebekæmpelse og gyllebeholderkontrol, når ejendomsretten er overgået til staten. Dette skal således ændres i § 19, stk. 4.

I forhold til det foreslåede § 19 a antager Kopenhagen Fur, at ministeriet hermed ikke foreslår, at nedrivnings- og bortskaffelsespligten begrænses ift. den gældende regel. Ministeriet bedes bekræfte, at denne antagelse er korrekt. Staten skal således f.eks. fortsat sørge for nedrivning og bortskaffelse af tekniske installationer, rør og forsyningsledninger relateret til minkspecifikke bygninger eller andre minkspecifikke anlægsaktiver.

Sandpuder er et erstatningsberettiget aktiv jf. bekendtgørelsens § 8 og de indgår i opgørelsen af avlernes erstatning. Sandpuder er derfor principielt også omfattet af statens pligt til nedrivning og bortskaffelse. Denne forpligtelse kan ikke efterfølgende begrænses via formuleringerne i § 19 a, stk. 2, nr. 1, 2 og 4. Sandpuder under bygninger skal således fjernes af staten, også selvom de i enkelte tilfælde måtte stikke dybere eller være bredere end anført i nr. 1 og 2. Denne problemstilling kan dog løses indenfor rammerne af det foreliggende forslag, såfremt Bygningsstyrelsen anvender bemyndigelsen i § 19 a, stk. 3 i overensstemmelse hermed. Kopenhagen Fur foreslår derfor, at denne præmis for Bygningsstyrelsens anvendelse af

KOPENHAGEN FUR

bemyndigelsen i § 19 a, stk. 3 beskrives i ministeriets høringsnotat eller et andet autoritativt fortolkningsmateriale.

I § 19 a præciseres statens forpligtelse til nedrivning, bortskaffelse, oprydning og reetablering mv. København Fur vil hertil bemærke, at ministeriet i **§ 19 a, stk. 2** har glemt, at der i enkelte sager ved nedrivning af avlernes produktionsanlæg også vil ske nedrivning og afkobling af forsyningsinstallationer for f.eks. vand, el og varme.

I de tilfælde, hvor disse installationer også forsyner øvrige ikke-minkspecifikke bygninger – f.eks. avlerens bolig eller stalde med andre husdyr – så er staten naturligvis forpligtet til at sørge for reetablering af denne forsyning. Derved sikres, at staten ikke efterlader avlerens bolig eller de øvrige husdyr uden vand, el og varme. Denne forpligtelse skal indarbejdes i § 19 a, stk. 2.

Hvis Bygningsstyrelsen ikke ønsker at reetablere sådanne forsyningsinstallationer, så må styrelsen jf. § 19 a, stk. 3 indgå aftale med den enkelte avler om, at dette undlades, hvorefter avleren selv må sørge for denne reetablering på statens bekostning.

I **§ 19 a, stk. 2 nr. 6** afgrænses statens forpligtelse til udlægning af jord. Det bør præciseres nærmere, hvilke kvalitetskriterier hos Miljøstyrelsen den udlagte jord skal opfylde, så det fremgår med tydelighed, at jordudlægningen opfylder miljøkravene på en sådan måde, at arealet frit efterfølgende må og er egnet til anvendelse som landbrugsjord.

Bekendtgørelse om fuldstændig erstatning og kompensation til minkvirksomheder, følgeerhverv mv.

Ministeriet foreslår et nyt **§ 18 a**, der vedrører udarbejdelse af anlægskartotek og oversigtskort over følgeerhvervs aktiver. I nogle store følgeerhvervs virksomheders tilfælde – f.eks. København Fur – er det i praksis tilnærmelsesvis en umulighed at udarbejde et komplet anlægskartotek over samtlige aktiver. København Fur har i den tidlige del af sagsbehandlingen af København Furs erstatningssag meddelt dette til såvel Fødevarestyrelsen, Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, erstatnings- og taksationskommissionen som Minksekretariatet, hvilket ikke er blevet afvist af myndighederne.

Hvis ministeriet nu på bagkant ønsker at skærpe dette krav til anlægskartotek, så bør der indarbejdes en hjemmel til, at erstatnings- og taksationskommissionen kan beslutte at undtage kravet i konkrete sager – f.eks. i København Furs sag – eller at der indarbejdes en særbestemmelse, hvoraf det fremgår, at dette høje detaljeringskrav til anlægskartoteket ikke omfatter København Fur. København Fur finder, at sidstnævnte løsning er at foretrække på nuværende fremskredne tidspunkt, så man undgår, at den igangværende sagsbehandling af København Furs erstatningssag ikke forplumres.

Alternativt skal der specifikt ift. København Furs sag indarbejdes en bagatelgrænse for, hvilke aktiver, der skal fremgå af kartoteket, og det skal i bekendtgørelsen præciseres, at samtlige omkostninger, som følgeerhvervet afholder til optælling og udarbejdelse af dette anlægskartotek, skal godtgøres af staten.

København Fur finder det som udgangspunkt fornuftigt, at ministeriet med det nye **§ 20 b** fastlægger en fast frist for overgangen af ejendomsretten til følgeerhvervs virksomheden. Virksomhederne har dog meget forskellig karakter og størrelse, og erstatningsopgørelserne og vilkårene herfor vil givet vis indeholde mange forskellige kompleksiteter og krav, som næppe altid

vil kunne opfyldes på 6 uger. Der bør derfor indarbejdes en mulighed for, at erstatnings- og taksationskommissionen kan fastsætte en anden overtagelsesdag end den, der foreslås i § 20 b, stk. 1.

Ifølge København Fur mangler § 20 b desuden en helt grundlæggende betingelse for ejendomsrettens overgang – nemlig atfølgeerhvervet samtidig får ubetalt erstatningen. Tidsmæssigt skal de to ydelser naturligvis følges ad.

I forhold til § 20 b, stk. 2 skal det bemærkes, at København Fur er enige i, at aktiverne på overtagelsesdagen skal stilles til statens rådighed. I praksis opstår der dog en række udfordringer i den forbindelse, som vanskeligt kan reguleres fyldestgørende i en bekendtgørelse. Derfor foreslår København Fur, at oplistningen i stk. 2 slettes. I forhold til kravet om, atfølgeerhvervet skal overlevere koder til alarmsystemer, kan det f.eks. nævnes, at alarmsystemerne ofte vil tilhøre et eksternt alarmfirma, og at koderne ikke vil virke, med mindre staten sørger for samtidig at overtagefølgeerhvervets aftale med alarmfirmaet etc.

§ 21 og § 21 a foreslås ændret i lighed med ændringsforslagene til bekendtgørelse om forenklet model. København Furs bemærkninger hertil fremgår ovenfor. Det skal dog tilføjes, at § 21 og 21 a også omfatterfølgeerhverv og flere typer driftsbygninger hos minkvirksomheder end i forenklet model, hvorfor oplistningen i § 21 a, stk. 2 samt bemyndigelsen til Bygningsstyrelsen i § 21 a, stk. 3 skal anvendes i lyset heraf og ikke må fortolkes indskrænkende.

Ministeriet foreslår med § 21 c en model, hvorved et stort værdispild og ressourceforbrug til nedrivning, bortskaffelse og reetablering kan undgås. Det er i alles interesse og et godt forslag. København Fur skal til paragraffen alene bemærke, at det er centralt, at det af stk. 1 udtrykkeligt fremgår, at staten ved afkaldet af nedrivning- og bortskaffelsespligten også giver afkald på at erhverve ret til disse aktiver jf. minklovens § 8 a, stk. 1. Det er vigtigt, at det præciseres, at staten i denne afkalds-situation i lighed med modellen for udtagning af aktiver i § 20 ikke erhverver ret til aktivet. Uden denne præcisering vil staten efterfølgende have ejendomsretten til de ikke-nedrevne bygninger på ubestemt tid og bygningerne står vel at mærke på minkvirksomhedernes ejendom.

København Fur vil desuden foreslå, at "Transportministeriet" i § 21 c, stk. 6 ændres til "Transportministeren".

I **§ 22** foreslås en række præciseringer sammenlignet med den gældende bestemmelse. København Fur vil gerne gøre opmærksom på, at bilag 1 til bekendtgørelsen er udarbejdet med tanke på minkvirksomheder og de typiske mellempriodeomkostninger for netop disse virksomheder.

Da § 22 også finder anvendelse påfølgeerhverv er det derfor væsentligt at bemærke, at bilag 1 ikke anvendes indskrænkende ved fastsættelse af godtgørelse – herunder f.eks. punkt 10 om øvrige udgifter - idetfølgeerhverv i modsat fald ikke får fuldstændig erstatning, som besluttet i den politiske aftale og minkloven. Ministeriet bør således præcisere, at erstatnings- og taksationskommissionerne skal fortolke § 22 og bilag 1 udvidende ved fastsættelse af godtgørelse af mellempriodeomkostninger tilfølgeerhverv.

Med ændringerne af **§ 22 og § 22 a** indskrænkes anvendelsesområdet for brugen af standardsatsen på 0,31 % af erstatningen for anlægsaktiverne pr. måned, fordi § 22 a kun omfatter minkvirksomheder med egenproduktion i 2020, som udelukkende havde mink på ejendomme, som virksomheden var ene-ejer og ene-ansvarshaver til. København Fur antager,

at denne ændring må bero på en fejl, idet alle sager efter skematisk model, hvor avleren har produceret både på egen og på fremmed grund, dermed grundløst ryger ud af den administrativt fornuftige og ressourceeffektive model, som blev vedtaget med ændringsbekendtgørelse nr. 103 af 26. januar 2024. Hertil skal det erindres, at aktiver, der ikke ejes af den erstatningsansøgende minkvirksomhed, der delvist producerede på fremmed grund, jo ikke indgår i erstatningsopgørelsen efter § 5 i denne avlers sag, hvorfor der selvsagt heller ikke skal beregnes godtgørelse for aktivrelaterede mellempisodeomkostninger i avlerens erstatningsopgørelse.

§§ 22 og 22 a er blevet særdeles komplekse med mange krydshenvisninger både til nedlukningsbekendtgørelsen og til taksationsbekendtgørelsen. For at forenkle § 22 a foreslår København Fur f.eks., at "jf. § 5, stk. 1 – 4" i stk. 2 slettes, så der er harmoni med den gældende formulering. Den gældende bestemmelse og enkle model er – så vidt København Fur ved fra de foreliggende afgørelser - blevet håndteret nemt og korrekt af erstatnings- og taksationskommissionerne siden ændringsbekendtgørelsens ikrafttræden, hvorfor det blot komplicerer bekendtgørelsen unødigt med denne tilføjelse. Hvis ministeriet har et nærmere formål med dette specifikke ændringsforslag, så vil København Fur gerne have dette oplyst.

I **§ 22 a, stk. 3** beskrives, hvilke afgrænsede omkostningstyper – pkt. 6 og 9 i bilaget til bekendtgørelsen – erstatnings- og taksationskommissionen kan fastsætte omkostningsgodtgørelse for, for så vidt omkostninger afholdt efter indgåelse af forlig eller afgørelsestidspunktet. København Fur er uforstående overfor denne afgrænsning, idet erstatnings- og taksationskommissionen principielt, hvis man skal leve op til præmissen om at yde fuldstændig erstatning, jo skal godtgøre alle passende, nødvendige og dokumenterede mellempisodeomkostninger frem til aktiverne overgår til staten – f.eks. også omkostninger til gyllebeholderkontrol og lovpligtige forsikringer.

Bekendtgørelse om erstatnings- og taksationskommissioner mv.

København Fur vil i forhold til den foreslåede gennemgribende ændring af taksationsbekendtgørelsen gerne bemærke, at den foreslåede processuelle model, hvor en særlig sagkyndig fremover kan sørge for store dele af forarbejdet til erstatnings- og taksationskommissionernes taksation af aktiverne på minkvirksomheder og udlejningsvirksomheder, er en særdeles god løsning ressourcemæssigt og i forhold til fremdriften i sagsbehandlingen i Minksekretariatet samt nedrivningsprocessen hos Bygningsstyrelsen.

Det er desuden glædeligt, at minkvirksomheder uden egenproduktion i 2020 og udlejningsvirksomheder jf. § 28 samtidig får mulighed for fremrykket udbetaling af deres erstatninger på baggrund af delafgørelser. Det skal ses i lyset af, at denne type virksomheder desværre indtil nu ikke har haft mulighed for at modtage forskud på deres erstatninger.

Til de enkelte bestemmelser i den foreslåede bekendtgørelse har København Fur følgende bemærkninger:

I **§ 2 nr. 3** foreslås en definition af "udlejningsvirksomhed", der i begge tilfælde er rettet mod følgerhvervsvirksomheder, der i 2020 har udlejet bur- og staldkapacitet til minkavlere. København Fur er af den opfattelse, at definitionerne i nr. 3 med fordel kan udvides en anelse. Der forekommer således udlejningsvirksomheder, der alene har udlejet arealet, hvorpå lejers farm er beliggende, samt virksomheder, der har udlejet en enkelt øvrig driftsbygning – f.eks. en bygning - hvori lejer havde sit pelseri.

Af **§ 4, stk. 6** fremgår antal kommissionsmedlemmer i overerstatnings- og taksationskommissionen i visse sagstyper. Heri skal "efter § 13 og § 16, stk. 5" ændres til "efter § 13-15 og § 16, stk. 5", så afgrænsningen er identisk med forslaget § 3, stk. 6.

I §§ 12 – 17 beskrives en ny trinvis proces for erstatnings- og taksationskommissionernes behandling af erstatningssagerne for minkvirksomheder – både for dem som havde egenproduktion i 2020 og dem der var uden dyr i 2020 - samt udlejningsvirksomheder.

Metoden for opgørelsen af erstatningerne er forskellige i de ovennævnte virksomhedstyper, idet kun virksomhederne med egenproduktion i 2020 kan opgøres efter skematisk model i nedlukningsbekendtgørelsen. Det medfører, at der er nogle helt centrale sondringer og begreber i ændringsforslaget, der ikke er i overensstemmelse med nedlukningsbekendtgørelsen og den politiske aftale.

I **§ 13, stk. 1** foreslås således, at erstatnings- og taksationskommissionen skal træffe afgørelse om de minkspecifikke anlægsaktivers værdi den 4. november 2020. I de tilfælde, hvor sagerne angår minkvirksomheder i skematisk model, er dette i strid med nedlukningsbekendtgørelsen og den politiske aftale. Det fremgår således udtrykkeligt af nedlukningsbekendtgørelsen, at erstatnings- og taksationskommissionen for minkvirksomheder i skematisk model først tager stilling til, hvilke aktiver, der tilhørte minkvirksomheden den 4. november 2020 jf. § 5, stk. 1, og derefter fastsætter kommissionen erstatningen pr. 31. december 2029 for de pågældende aktiver jf. § 5, stk. 2. Aktivernes værdi den 4. november 2020 er jf. § 5, stk. 2 således alene en beregningsteknisk og skematisk værdi, der sammen med en fast og hård lineær afskrivningsmetode, en estimeret restlevetid samt en fast tilbagediskonteringsmodel er regnekompener, der tilsammen danner baggrund for erstatnings- og taksationskommissionens fastsættelse af erstatningen for anlægsaktiverne.

Ovenstående centrale begrebsmæssige problemstilling kan løses ved at præcisere i § 13, stk. 1, at erstatnings- og taksationskommissionen, for så vidt sagen angår en udlejningsvirksomhed eller en minkvirksomhed uden dyr i 2020, skal træffe afgørelse om erstatningen for aktiverne pr. 4. november 2020 efter de principper, der gælder for opgørelse af ekspropriationserstatning, hvorimod kommissionen for minkvirksomheder i skematisk model skal træffe afgørelse om erstatning for aktivernes restværdi pr. 31. december 2029.

I **§ 14, stk. 2** fremgår, at den sagkyndige ved besigtigelsen skal vurdere en lang række ting – herunder "anlægsaktivernes pris". Dette skal ifølge København Fur ændres til "anlægsaktivernes restværdi", så terminologien i bekendtgørelserne bruges konsistent.

I **§ 14, stk. 4, 2. punktum** anføres, at erstatnings- og taksationskommissionen i særlige tilfælde kan foretage supplerende besigtigelse af virksomhedens anlægsaktiver i de tilfælde, hvor erstatnings- og taksationskommissionen ikke selv har afholdt en besigtigelse. Af forskellige konkrete årsager kan der i minkvirksomheders enkelte sager efter avlerens opfattelse være et behov for, at erstatnings- og taksationskommissionen besigtiger farmen for at sikre en korrekt erstatningsfastsættelse. Af hensyn til den erstatningsberettigedes partsinteresse bør det efter København Furs opfattelse i § 14, stk. 4 fremgå, at den erstatningsberettigede part har ret til at kræve, at erstatnings- og taksationskommissionen besigtiger aktiverne.

I **§ 13, stk. 1 og 4, § 15, stk. 1 og 3, § 16, stk. 5 og § 17, stk. 1 og 3** fremgår, at erstatnings- og taksationskommissionen udarbejder forslag til afgørelser samt træffer delafgørelser og afgørelser. I lighed med kravene i den gældende taksationsbekendtgørelse, så bør ministeriet de førnævnte steder præcisere, at erstatnings- og taksationskommissionen i disse tilfælde skal

angive de enkelte poster, vilkår og fordeling. Dette er nødvendigt for at sikre, at den erstatningsberettigede efterfølgende har fuld klarhed herom – f.eks. af hensyn til udeståender med rettighedshavere.

Af den gældende taksationsbekendtgørelse fremgår en særlig 5-årig ret til genoptagelse for minkvirksomheder og følgerherv i § 14, stk. 5. Denne rettighed fremgår ikke af den foreslåede bekendtgørelse, hvilket må bero en forglemmelse. Denne rettighed skal indarbejdes i bekendtgørelsen som en **ny § 18 eller nyt § 17, stk. 6**. Det bemærkes, at ministeriet omvendt har husket genoptagelsesretten ift. overerstatnings- og taksationskommissionens afgørelser som beskrevet i den gældende taksationsbekendtgørelses § 16, stk. 5, idet denne fremgår af bekendtgørelsesforslagets § 27, stk. 2.

I **§ 28, stk. 3** foreslår ministeriet, at erstatnings- og taksationskommissionen kan pålægge Fødevarestyrelsen at foretage udbetaling af kompensation på baggrund af delafgørelser efter § 13, stk. 4, hvilket som nævnt ovenfor er et godt ændringsforslag. § 28 giver dog anledning til to forslag til ændringer.

For det første skal ordlyden præciseres i stk. 3, så "fastsatte kompensation" ændres til "fastsatte erstatning og kompensation", hvorved ordlyden harmonerer med § 13.

For det andet så er det helt afgørende, at **§ 28, stk. 2 og 3** ændres, så Fødevarestyrelsen kan foretage udbetaling af erstatning og kompensation på baggrund af alle delafgørelser, som erstatnings- og taksationskommissionen træffer efter § 13 uanset virksomhedstype. Dermed sikres, at minkvirksomheder, der erstattes efter skematisk model, stilles på samme måde som de øvrige virksomhedstyper, der er omfattet af § 13. Denne ligestilling er desuden nødvendig rent økonomisk f.eks. for minkvirksomheder med egenproduktion i 2020, som ikke har anmodet om udbetaling af forskud på erstatning, samt ikke mindst for minkvirksomheder med egenproduktion i 2020, hvor forskellige rettighedshavere jf. nedlukningsbekendtgørelsens § 23 skal modtage andele af erstatningerne.

København Fur står naturligvis til rådighed for drøftelse af det ovenfor anførte, og vil i øvrigt gerne afslutningsvis kvittere for en stor og dedikeret indsats fra ministeriets side i dette aktuelle arbejde.

Med venlig hilsen

Lars Skjoldegaard